Už to nenapravím Jaroslav Samson Lenk

R:	A m: /: vap	i tada da	D F 1	E :/				
	Am			D				
1.		ét hodin d	vacet pět 1	ně opustilo	*			
	F		., .,		E	$\mathbf{E^7}$		
	ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál.							
	Am			D 	. 1 ×			
	V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,							
	\mathbf{F} \mathbf{E} \mathbf{E}^7							
	já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.							
	Ami Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,							
			a proste a	oyla tak kra	itka,	C		5. 7
	Dn		1 . 1 . >			G	E	$\mathbf{E^7}$
	že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka zadní otevřená, zadní otevřená							
	Ami Já naposled tě viděl když ti bylo dvacet							
	-		riaer kayz i	a byto avac	et	G	${f E}$	${f E^7}$
	Dm		t Xalela Xa	už sa pasba	×		-	
	a to	si tenkra	it rekia, ze	uz se necno	es vrace	et, ze si ui	navená, ze mě	unavena.
R:								
10.								
2.	Já čekala jsem, hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho, snad může za to vinný sklep, že člověk často sleví. Já čekala jsem, hlavu jako střep, podvědomou touhou, já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně nevím. Pak jedenáctá bila a už to bylo passé, já dřív jsem měla vědět, že vidět tě chci zase, že láska nerezaví, láska nerezaví. Ten dopis, co jsem psala byl dozajista hloupý, byl modměřený moc, na vlídný slovo skoupý, už to nenapravím, už to nenapravím							

R: